Jaký dům mi postavíte?

Tucson, Arizona USA

65-1121

1 Děkuji ti, bratře Greene. Je to výsada. Zdravím vás, bratře a sestro Greenovi, a všechny ostatní, kteří jste tady dnes ráno. Pociťuji to jako výsadu, jež mi byla dána, že jsem mohl přijít sem na toto místo uctívání, a podat vám několik oznámení.

Nechci tady zabrat bratru Greenovi mnoho času, protože jsem ho už slyšel několikrát kázat. Silně to na mě zapůsobilo, když nám přinášel tak pokorným způsobem slovo Páně. Včera řekl: „Já sice nedostávám slovo Páně takovým způsobem, jak by možná přišlo ve formě zjevení, jak bylo posláno, ale," řekl, „rád zdůrazním to, co už bylo řečeno." Řekl: „Podobně jako když Pavel napsal něco v Bibli, přicházím sem zdůraznit to, co on řekl." A řekl: „Já nemám žádné poselství; chci jen zdůraznit to, co už bylo Pánem řečeno." Pomyslel jsem si, že to je opravdu pozoruhodné, když takový mladý muž řekne něco takového.

Pomodleme se teď společně.

2 Drahý Bože, prostě nevím, jak začít, protože cítím, že Ty jsi dnes tady, a ve Tvé přítomnosti se vždy cítíme takoví malí. Děkuji Ti za tu výsadu. A tak, Pane, Ty jsi nám daroval tady toto místo, a my prosíme, aby ses s námi setkal vždy, když se tady sejdeme. A ať Tvůj velký Duch může působit v tomto městě! A kéž bychom byli schopni přinášet toto poselství Evangelia, které nám bylo představeno a svěřeno do našich rukou v těchto posledních dnech. A ať ono se vyplní, abys mohl získat tady v Tucsonu a v jeho okolí každou duši, kterou jsi určil k životu. Vyslyš, Otče, ve jménu Ježíše Krista. Amen.

3 Uvažuji, že bych tady dnes ráno mohl přečíst jeden krátký úryvek z Písma, dříve než vypovím pár slov, se kterými bych se rád podělil. Nachází se ve Skutcích apoštolů, v 7. kapitole knihy Skutků. A zatímco hledáte, začneme od 44. verše.

Tento týden, příští týden, bychom se chtěli vydat na sérii shromáždění do Shreveportu, pokusíme se teď, bude-li vůle Páně… Bratr Moore, bratr Jack Moore, je velice dobrým přítelem, jak mým, tak i bratra Pearryho; a my bratra Jacka milujeme. To poselství, si myslím, ho trochu vyvedlo z míry, zvlášť některé věci, které pokládáme za cenné a věříme, že ony k nám přišly skrze otevření sedmi pečetí, jak tomu věříme, věci jako „semeno hada" a „věčné bezpečí věřících", a tak dále; některá z těch poselství. Možná také pro ostatní… Nemyslím si, že to je až tak tvrdé, pokud jen otevřeme naše srdce na pravdu. Věříme, že se nacházíme v čase konce. Pro nás je naprostou skutečností, že se nacházíme rovnou na konci cesty.

4 Když kážu ve sboru nějakého člověka, jistě, chci uctít jeho pohostinnost, která mi poskytuje příležitost přijít do jeho sboru. A uvědomuji si, že oni v to nevěří, a já je chci respektovat natolik, že… Kromě toho existuje přece mnoho jiných věcí, o kterých mohu kázat, v případě, že by mě Duch svatý tímto směrem postrčil, rozumíte? Pak zcela jistě povím to, co On mi řekl. A není lepší způsob než ten, a doufám, že ani nikdy lepší nenajdu, než abych pověděl to, co On mi řekl.

5 Přečtěme si teď jeden nebo dva verše ze 7. kapitoly Skutků apoštolů; začněme od 44. verše.

> *„Naši otcové měli na poušti stánek svědectví, jak nařídil Ten, který řekl Mojžíšovi, aby ho udělal podle vzoru, který viděl.*
>
> *Ten také naši otcové převzali a vnesli s Jozuem do panství pohanů, které Bůh vyhnal před tváří našich otců. Tak to bylo až do dnů Davida,*
>
> *který v Božích očích nalezl milost a prosil, aby mohl najít stánek Bohu Jákobovu.*
>
> *Ale dům mu postavil až Šalamoun.*
>
> *Nejvyšší však nebydlí v chrámech udělaných rukama, jak říká prorok:*
>
> *‚Nebe je mi trůnem a země podnoží mých nohou.*
>
> *Jaký dům mi postavíte, praví Pán, a jaké bude místo mého spočinutí?*
>
> *Neučinila snad má ruka toto všechno?'"*

6 Na základě tohoto přečteného místa Písma chci říci několik slov, dříve než bratr Pearry přinese ranní poselství.

Pokládám to za jednu z mých velkých chvil v průběhu mého dočasného pobytu v Tucsonu. Byl jsem veden, abych sem přišel. Přišel jsem, protože mě sem poslal Duch svatý na základě vidění. Vím, že to může vypadat poněkud divně. Jenže On, pokud vím, a nakolik jsem pochopil Boha, byl jsem poslán do Tucsonu na základě vidění. A divil jsem se, jak jsem vůbec kdy mohl být poslán na toto místo v poušti. A co s tím souvisí…

Duchovně řečeno, pokud jde o toto město, neznám žádné jiné místo, jež by bylo duchovně mrtvější než město Tucson. Církve mezi sebou válčí. Mezi sbory tu jsou sváry. Není tady žádná svornost, každý hrabe pod sebe, drží se svého, dělá nátlak, zkouší někoho získat nebo obrátit. Duchovně řečeno, je to také poušť.

7 Ale potom jsem četl v Bibli, jak Bůh odvolal Mojžíše od svých milovaných a všeho, co mu bylo drahé, a poslal ho na poušť, aby napsal zákony Bible. To byl Starý zákon, první čtyři knihy: 1. Mojžíšova, 3. Mojžíšova a pátá kniha Mojžíšova, 2. Mojžíšova. Nevyjmenoval jsem je podle pořadí, ale jsou to čtyři knihy. Ve skutečnosti se jedná o Starý zákon, protože to ostatní bylo napsáno proroky; David v Žalmech, a tak dále, a Kroniky králů. Ale to byly základy Starého zákona. Mojžíš je napsal potom, když byl odvolán ze své domoviny, kde se narodil a byl vychován mezi svým lidem, a pak byl poslán na poušť, aby napsal knihu Starého zákona.

8 Potom zjišťujeme v knize Nového zákona, že Pavel je autorem, vlastně ne autorem, ale pisatelem Nového zákona. On byl také vypuzen Duchem ze svého lidu do Arábie, kde byl tři a půl roku, aby nalezl inspiraci. A Pavel je hlavním pisatelem Nového zákona. No, je tam Matouš, Marek, Lukáš a Jan, ale oni byli jen těmi, kteří napsali to, co Ježíš řekl, když Ho následovali. Ale pokud vezmete epištolu Timoteovi a Římanům a Židům, a tak dále; Pavel obdržel inspiraci, aby napsal Nový zákon. Vzal celý Starý zákon jako stín a uspořádal to, a Bůh to poctil a udělal z toho Nový zákon.

9 A tak, být vypuzen… Pisatel Starého zákona musel být vypuzen z prostřed svého lidu na poušť, aby obdržel inspiraci k sepsání Starého zákona; a v Novém zákoně musel být ten pisatel vypuzen Autorem na poušť, aby obdržel inspiraci k sepsání Nového zákona. A tyto knihy jsou zapečetěny sedmi pečetěmi; a myslím si, že v těchto dnech to bude vyžadovat totéž, aby mohlo být otevřeno těch sedm pečetí. Bude potřeba opustit to, co je vám drahé, co milujete, ten skromný dům, který mi lidé darovali, *opustit* všechny své blízké a přátele, vzkvétající sbor, kde mi nic nechybělo; a opustit to, rovnou od toho odejít a přestěhovat se ven do pouště, kde nikoho neznáte a všechno se staví proti vám.

U Boha však existuje něco takového, že On člověka pudí udělat věci, které jsou mimo jeho vlastní chápání, aby to bylo ke slávě a cti Boží. A já to pociťuji ne jako sebechválu, ale jako výsadu, že to znamenalo opustit všechno, co mi bylo drahé, abych se dostal sem do této pustiny a trpěl, jako jsem nikdy ve svém životě netrpěl, zde v této pustině nebo na této poušti. Ale věřím, že když to dělám a poslouchám to, co mi Bůh přikázal udělat — díky tomu nám Bůh otevřel tajemství pro tyto poslední dny. A my jsme tu s tímto poselstvím.

10 A nyní, bylo mnoho lidí, kteří přijeli za mnou, a to není nic neobvyklého. Obyčejně, když nějaká osoba… Lidé milují jeden druhého, a láska vás přivede k tomu, že budete dělat věci, na které byste vůbec nepomysleli. A mnozí z vás jste opustili své domovy, nechali jste všechno být, jen abyste mohli přijít sem na poušť.

Mnozí mi volali, mnozí se mě ptali: „Máme odjet do Arizony? Je to pro nás vhodné místo?" Tak tedy, jak bylo řečeno o Mojžíšovi a těch ostatních, to není místo ovoce, to není místo granátových jablíček.

Je tu nouze o práci, vysoké životní náklady, a vysoké ceny nájemného. Tucson v Arizoně to je opravdu drsné místo; mzdy jsou bídné, a potraviny a nájemné jsou vysoké. Žít v těchto podmínkách je hrozné. Ale je tu zdrávo, je tu suché klima. A my někdy… Nesmíme upírat své myšlení na tyto zemské věci.

11 Musíme se dívat na vedení Ducha svatého. Jedna věc mi však po mém příchodu sem dělala starosti. Totiž říkat lidem: „No, neměl bys sem chodit" nebo „měl bys sem přijít." Já to nechávám na každém jednotlivci, tak jak Bůh vede každého jednotlivce. Myslím, že každý z nás by to měl takto dělat, být vedený Duchem ohledně toho, co by měl udělat.

A mnoho z vás zde je z okolí Jeffersonville a z tamějšího shromáždění, a vy jste přišli sem. Tedy, a ta věc, která mi dělala starosti, bylo místo uctívání.

A já si uvědomuji, jak jsem tady četl v Písmu o Štěpánovi, když promlouval krátce před svou smrtí; protože oni ho hned potom za jeho poselství ukamenovali. Když promlouval, řekl: „Naši otcové" — měl na mysli Židy těch předešlých dnů, jak se pokoušeli najít přízeň u Boha, aby Mu postavili místo uctívání. Řekl: „Šalamoun Mu postavil dům" nebo budovu. My ten příběh známe.

12 Ale mně se líbí jeho následující slova: „Nejvyšší však nebydlí v domech udělaných rukama." A na jiném místě v Izaiáši řekl: „Tělo jsi mi připravil," vidíte (?) oběť, dary a budovy, a tak dále, ale „tělo jsi mi připravil." No, a my si uvědomujeme, že on mluvil o těle, kde Bůh přebýval, v Kristovi.

Jenže já dnes věřím, že na bratra Pearryho přišla inspirace, aby se sem přestěhovali; on i sestra Greenová, tudíž opustili své bydliště na východě, tam v Texasu, aby přišli sem a začali od nuly; jednoduše jen skrze inspiraci, cítili, že by to měli udělat. Cením si lidí, kteří budou následovat vedení Krista, bez ohledu na to, co je to bude stát.

13 I kdyby celý svět, možná vaši nejbližší přátelé si mysleli, že jste na omylu, ale pro vás to omyl nebude. Dokud cítíte, že je za tím něco ukryto, je to Bůh, jenž vás k tomu vede; to nebude nikdy omyl, to se vždy ukáže jako správné.

A tento mladý pár, obdarovaný mladý muž, (neříkám to proto, že tu sedí) a tato mladá žena se svými dětmi, s rodinou, kterou je třeba vychovávat, a on opustil svou práci a všechno, aby se sem mohli přestěhovat.

Uvědomuji si, jak jsem byl před lety povolán do služby. Nikdy jsem nebyl úspěšným pastorem, protože mám toulavého cestovního ducha. Nikde nejsem spokojen. Kamkoli mě duch vede, já se musím pohnout s Ním, protože mám poselství. Ježíš řekl: „Musím také kázat i v jiném městě."

14 Ale jsou takoví, kteří jsou pastýři, jež bdí nad stádem. Jsem velice vděčný, že bratr Pearry následoval vedení Ducha svatého, a dnes máme modlitebnu. Je malá, pro začátek je to dostačující, ale uvidíme, co Duch svatý… Nevíme, pohybujme se dál jen krok za krokem. Tudíž, věřím, že pokud Bůh hovořil k bratru a sestře Greenovým, aby sem přišli a otevřeli místo, kde naše děti, místo aby v neděli dopoledne jezdili na kolech a běhali po ulicích, aby měli místo, kam mohou přijít uctívat Pána, místo toho, aby seděli a poslouchali něco v rozhlase, což je v pořádku.

15 Ale my jsme skupinou lidí, která má poselství pro tento den. Věříme, že Bůh nám dal poselství. A bratr Green je — nechci ho nazývat mým spolupracovníkem kvůli tomu, že jsme spolu v tomto poselství. Bratr Green káže tutéž věc a poselství, v něž věřím já. On opustil svůj domov, opustil své lidi, opustil svou církev. Myslím, že byl okresním dohlížitelem nebo něčím takovým v jedné z těch organizací, a vzdal se toho všeho, když uslyšel Toto. Opustil všechno, co mu bylo drahé, aby také odešel na poušť, jen aby podpořil to, co nám Bůh právě teď dává.

16 Říkám, že věřím, že by to mělo být nejen v našem srdci, měla by to být naše povinnost ho podpořit ze všech sil; navštěvovat bohoslužby, přicházet sem do shromáždění, a udělat z toho místo, kde nám Bůh může zjevit věci, které pro nás má připravené. A jak už řekl: „Poselství ke mně nepřichází tím, že se mi dostává inspirace, jak možná k někomu z vás, ale," řekl, „jsem zde, abych podpořil to, co Bůh už daroval." Ó, jaká slova! A já věřím, že když budeme všichni spolupracovat, tímto k tomu přiložíme i naše srdce.

17 Vím, že jeden každý z vás to cítí tak jako já. Jsem velice lačný vidět působení Ducha Božího natolik, že to jen stěží mohu vydržet. Některé zážitky, které jsem měl tam v horách, rád bych to pocítil znovu, něco z té *slávy*, jako když jsem byl na počátku spasený, to bylo pro mé srdce tak nádherné! A my můžeme dojít do takového stavu, že uvázneme na místě a začneme pozorovat, že vysycháme. Když sedíme tady na této poušti, a já přicházím mezi své bratry, oni se mnou hovoří a já hovořím s nimi; ale sleduji, snažím se vycítit Duchem, oč se jedná, abych uviděl stav toho bratra, abych viděl, co v tom vězí. Začínám pociťovat, že se to celé zadrhává a vzdaluje Duchu. Příliš nám to zevšednělo. My musíme uctívat v Duchu, kde Duch Boží… Nejen že by naše poselství mělo hořet plamenem této hodiny, mělo by hořet plamenem v našich srdcích. Rozumíte? Musí to být v našich srdcích, jinak to nemůžeme lidem správně představit. Duch musí sám nést to poselství. A já doufám a věřím, že každý z vás je skutečným křesťanem.

18 No, oni potřebují učitele nedělní školy. Budou potřebovat lidi pro správu. A já vám chci říci, abyste to důkladně pochopili: To je můj sbor.

Jsem tady už tři roky a měl jsem otevřené jen jedny dveře; byl to bratr Mack, který mě pozval, abych přišel kázat. Ať ho Bůh požehná. Nikdo jiný mě nepozval; nemám proti nim nic, oni jsou v pořádku. Bratr Brock, můj dobrý přítel, bratr Gilmore, mnozí z těchto zdejších letničních bratrů, oni jsou mými velice velice dobrými přáteli. Miluji je, nemám proti nim nic. Dokážu pochopit jejich situaci. Nemohou mě pozvat a zůstat nadále ve své organizaci. Pohleďte, oni to nemohou udělat, protože kdyby to udělali, v tu ránu jsou za dveřmi! A tak vidíte, v jaké jsou situaci. Byl jsem v obdobné situaci. Ale kéž by to vždy bylo: „Hledejte nejdřív království Boží," Boží vůli.

19 A teď, bratr Green, Bůh ho sem poslal a otevřel nám sbor stejně drahé víry, kterou vyznáváme. Měli bychom za to být Bohu velice vděční a navštěvovat každou bohoslužbu, zaujmout každé místo, které můžeme. A pokud jsme požádáni nebo zavoláni modlit se, hledat, něco udělat, buďme vojáky rovnou tam… udělejme to se vší horlivostí. Rozumíte?

Zachovávejte poselství v úctě a žijte správným životem. Nedovolte, aby na ně padla nějaká špína. Žijeme právě teď v dosti pokročilé hodině, je příliš pozdě. Udržujme to v čistotě. Můj život, nebo váš život, všechny naše životy potřebují být pozvednuty před Boha.

Naší mladí lidé běhají z místa na místo, chodí z jednoho show na druhé a jsou unášeni proudem dál a dál od Boha. Je to tak. Ano, to je pravda. Sleduji to u svých dětí a vidím to dokonce sám u sebe; dostávám se do takového stavu, kde ne… Musíme se spolu shromažďovat a uctívat Boha; Bible tak řekla:

„Když vidíme, jak se ten den přibližuje, tím více se scházejte.” A pokud tu budou jen dva lidé, buďte jedním z nich. No, to je… A když se spolu scházíme, něco na tom je. Ježíš řekl: „Kde jsou dva nebo tři shromážděni v mém jménu, tam jsem já uprostřed nich.”

20 No, jak jsem už předtím řekl, bratr Green mi řekl jednu věc. Moje manželka přišla a vyprávěla mi, co řekl, když jsem tu nebyl. A dnes ráno řekl: „Kazatelna je otevřená kdykoliv.” No, obvykle… To znamená, že je otevřená pro mě, abych kázal.

No, obvykle jsem musel jet tu dlouhou cestu do Jeffersonville v Indianě předat tam poselství, které mi dal Bůh, přinést je lidem; jet celou cestu do Jeffersonville v Indianě, a každý z vás projíždí celou zemí nebo se připojuje telefonicky, rozumíte, abyste obdrželi poselství, protože to je to, díky čemu jsme živí. To je to, kvůli čemu jsme tady. Tedy, teď už to nemusíme tak dělat.

21 Bůh mi dává poselství; já mohu přijít rovnou sem za kazatelnu a kázat to a cítit se přitom svobodně. Viďte. A já věřím, že tímto vás bude všemohoucí Bůh žehnat, pokud se teď jen postavíte za tento sbor, za tuto skupinu lidí. A nejen to, ale vyjděme ven a rozhlédněme se, jestli bychom nemohli přivést ještě další. Rozumíte? Povězme o tom lidem všude; povězme jim o našem sboru a co to obnáší. Co je náš sbor… Jsme tady. Chceme, abyste přišli, přivedli příchozí; a jsem si jist, že nám to prospěje. Rozumíte? Máme budovu, za což jsme vděční. Jsme vděční za toto místo, kde se můžeme spolu shromažďovat.

Jenomže: „Nejvyšší nebydlí v chrámech udělaných rukama; nebe je mi trůnem a země podnoží mých nohou, kde je místo mého odpočinutí? Ale tělo jsi mi připravil.”

A my jsme tělo Kristovo. A tak když se stěhujeme z jednoho domu do druhého kvůli přinášení našeho poselství, myslím si, že dojde i na uzdravovací shromáždění. A cokoli nám Pán zjeví, abychom udělali, budeme to mít rovnou tady ve sboru, pokud se nerozroste natolik, že budete muset přejít někam na jiné místo, ještě někam jinam, dokud Ježíš nepřijde. Bůh vám žehnej.

22 (Bratr Pearry Green hovoří s bratrem Branhamem a prosí o ordinaci.) Skloňme hlavy.

Drahý Bože, jak tady stojíme na tomto pódiu, které reprezentuje to místo přímo nad tímto oltářem, uvědomujeme si, že pokud se jedná o tento svět, jsme umírající rasou lidí. Díváme se na ulice a vidíme, jak se všude podepsal hřích a sláva Boží rychle odchází. A víme, že když se sláva Páně pozvedne nahoru, tak Církev půjde spolu s Ní. Bože, chceme tam být.

Zrovna před několika dny, když jsem stál tady na rohu ulice, naproti v ulici, sledoval jsem přehlídku, která šla dolů ulicí; a viděl jsem ty staré tanky z 1. světové války, jak jely včele, potom přijížděl velký těžký Shermanův tank a za ním následovaly další, jeden za druhým, a pak ty matky se zlatou hvězdou; ubohá, rozbitá rodina s plačící ženou a s malým, otrhaným chlapcem, který ztratil svého tátu; a stará matka, která ztratila syna. Ó, jak smutné je stát na rohu ulice a sledovat něco takového! Pak jsem si všimnul, když prošli podél této budovy, hudba se změnila na „Kupředu, křesťanští bojovníci”. Předtím, než procházeli tímto místem, hráli své pochody.

23 Drahý Bože, zamýšlím se nad jiným velkým časem, který přichází, a to bude zmrtvýchvstání, kdy lidé z dávných věků vyjdou jako první — svatí, patriarchové. „Protože my, kteří zůstaneme živí, nepředejdeme nebo nezabráníme těm, kdo zesnuli, neboť až zazní Boží polnice, mrtví v Kristu vstanou jako první.” Pak, když uvidíme tu velkou… Ty lidi jdoucí, pochodující nahoru na nebesa; budeme stát a čekat na naši proměnu, uvědomujíce si, že i my tam budeme zařazeni. Bože, učiň nás věrnými vojáky.

Jenom ti, kteří se s tím opravdu setkali a byli ve válce, vědí, co to ve skutečnosti znamená vidět hlomozící tanky. A, Bože, myslíme, že ti, kteří byli v bitvě života, budou vědět, co to znamená, když očekáváme až přijde na nás řada a zaujmeme pozici a místo v zmrtvýchvstání, abychom odešli nahoru.

24 A tento můj mladý bratr, který tady stojí dobře cvičený, připravený, oděný, čeká, že ten starý muž na něj vloží ruce; ten, který je již starým veteránem z té první frontové linie. On si uvědomuje, že se také musí zapojit do boje. Drahý Bože, přicházím s těmito nehodnýma rukama, pokládám je na svého bratra v zastoupení těch Tvých. Drahý Bože, požehnej bratra Greena, kterého žehnám v Ježíšově jménu. Pane, ať on nese to poselství tomuto městu a kamkoliv ho povoláš. Ať zůstane věrný, naplněný Duchem, ať žije bezúhonným životem. Bože, dovol mu získat srdce lidí, aby je mohl učit, vést a směrovat je na té cestě, po níž si my všichni přejeme kráčet. Vyslyš, Pane.

Požehnej jeho věrnou ženu, jeho malé děti. Požehnej naše společné úsilí jakožto křesťanských bratrů zde na zemi, abychom nesli toto Evangelium až do končin země. Sešli na něj svého Ducha, Bože. Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, když ho odevzdáváme Tobě. Amen.

Bůh ti požehnej, bratře Pearry. Nes Slovo Boží!

www.messagehub.info

Kázání

Williama Mariona Branhama

„…ale ve dnech hlasu…“ Zjevení 10:7